

[Finansministeren.]

tepligtige indkomst. Det oplyses, at der herved navnlig tænkes på fradrag for renteudgifter, fradrag for husunderskud og 3.000 kr.s fradraget for forsikringsudgifter, og ifølge hr. Stetters fremsættelsestale skulle det ikke være særlig administrationskrævende at lade ægtefællerne selv træffe afgørelse om, hvem af dem der skal have disse fradrag.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det undrer mig ikke så lidt, at venstre og konservative nu fremsætter forslag om en sådan ordning, når jeg dog både over for folketingets skatteudvalg og direkte over for folketinget har oplyst, at jeg allerede har foranlediget, at det undersøges, om det er muligt at gennemføre en ordning som den foreslåede. Over for skatteudvalget oplyste jeg, at en sådan ordning var taget op til overvejelse i skattedepartementet, og at spørgsmålet var forelagt det kommunale skatteudvalg, kildeskattedirektoratet og statens ligningsdirektorat. Kommunerne frarådede imidlertid ordningen, fordi — og jeg skal citere ordret:

„ . . . administrationsbesværet vil være urimelig stort i forhold til de fordele, som ordningen vil kunne indebære.“

Det var, hvad kommunerne udtalte om det — og altså afviste det.

Ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet pegede ligeledes på en række problemer af teknisk-administrativ art.

Alligevel oplyste jeg dengang, at overvejelserne ville blive fortsat med henblik på gennemførelse, når de administrative forudsætninger var til stede, fordi jeg selv var meget stærkt interesseret i, at vi fandt en løsning og finder en løsning. Og i et svar på et af hr. Bernhard Baunsgaard stillet spørgsmål oplyste jeg — det var den 31. august 1972 — over for folketinget yderligere, at jeg den 25. august 1972 havde anmodet det såkaldte Poul Dahlgaardudvalg om nu at foretage en undersøgelse af hele spørgsmålet om gennemførelse af forenklinger vedrørende beskatningen af ægtefæller; eventuelle ændringer i skattelovgivningen på dette område burde derfor afvente udfaldet af udvalgets undersøgelse, sagde jeg dengang til hr. Bernhard Baunsgaard. Og jeg mener stadig, at sådan må det være; man må naturligvis afvente resultatet af Dahlgaardudvalgets undersøgelse, når man

har bedt dette udvalg om at undersøge det, før man tager stilling til, om der kan gennemføres en ordning med valgfrihed for ægtefællerne med hensyn til fordeling af disse ligningsmæssige fradrag.

Jeg vil også godt sige et par ord om selve det foreliggende forslag; det skal kun blive nogle enkelte bemærkninger.

Forslagsstillerne anfører, at det af administrative grunde er nødvendigt, at ægtefællerne træffer deres valg forud for forskudsansættelsen, og at dette valg så må gælde for hele indkomståret og således heller ikke kan ændres i forbindelse med slutopgørelsen.

Dette forekommer mig umiddelbart noget betænkeligt. Ægtefællernes definitive valg skal altså træffes på et tidspunkt, hvor de ikke kan have nogen sikker viden om deres indkomstforhold i det indkomstår, som valget vedrører. Der må uundgåeligt blive en hel del tilfælde, hvor ægtefællerne enten får en skattefordel, som det senere viser sig de slet ikke skulle have haft, som der ikke er noget reelt grundlag for, eller de afskæres fra netop den skattefordel, som ordningen umiddelbart tilsigter at de skal have. Jeg synes sådan set, at alene dette forhold viser, at man bør afvente den undersøgelse, der som sagt allerede er sat i gang, før vi her i folketinget skal tage stilling til det.

Det fremgår altså af det, jeg har sagt, at jeg er positiv — jeg vil også godt sige meget positiv — over for at finde en løsning på det omhandlede spørgsmål og for så vidt over for de tanker, der ligger i forslaget, i øvrigt også over for, at vi skal gå videre med en forenkling af ægtefællebeskatningen, men samtidig at folketinget efter min mening ikke bør vedtage det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Jeg mener i øvrigt heller ikke, der er det fornødne grundlag for en drøftelse i skatteudvalget af den ordning, der her foreslås gennemført, før vi får materialet fra Poul Dahlgaardudvalget.

Såfremt forslaget alligevel undergives udvalgsbehandling, er jeg naturligvis villig til i udvalget at drøfte de problemer, forslaget rejser, og bidrage med det, vi kan bidrage med fra finansministeriets side.

Harris Jensen: Dette at ophæve sambeskatningen på fradragssiden og samtidig overlade til ægtefællerne selv at afgøre,